SENTINȚĂ
în numele Legii

16 martie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător NEGRU Nicolae
Grefieri BOBEICO Mihaela și STEFANIUC Maria

Cu participarea:
Acuzatorilor de stat COJOCARU Maria și NIMIRSCHI Sergiu
Apărătorului TIMOFEEVICI Ion
Inculpatului GARABA Vasile

a examinat în ședință de judecată publică, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală de învinuire a lui

Garaba Vasile *****, născut la *****; IDNP *****; cetățean al Republicii Moldova; domiciliat în s. Opaci, r. Căușeni; cu studii medii incomplete; nesupus militar; căsătorit; are 2 copii minori la întreținere; neangajat în câmpul muncii; fără antecedente penale; nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată:
din 15.08.2025 până la 16.03.2026.
Procedura de citare a părților a fost legal executată.
În cadrul ședinței de judecată, acuzatorul de stat Nimirschi Sergiu și apărătorul Timofeevici Ion au indicat că susțin integral acordul de recunoaștere a vinovăției și

solicită admiterea acestuia în sensul formulat.

Inculpatul Garaba Vasile a comunicat că a încheiat în mod benevol acordul de recunoaștere a vinovăției, că înțelege consecințele încheierii unui asemenea acord, că recunoaște faptele incriminate și susține declarațiile date în cadrul încheierii acestui acord, solicitând admiterea acestuia.

În baza lucrărilor dosarului și a conținutului acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța de judecată

A CONSTATAT:

1. La data de 18.07.2025, aproximativ la ora 19:20, angajatul SST și AR din cadrul IP Căușeni, agent principal Cebotari Alexandr, fiind în extravilanul satului Opaci din raionul Căușeni, a stopat mijlocul de transport dc model Nissan X-TRAIL, cu numerele de înmatriculare lituaniene *****, la volanul căruia s-a dovedit a fi șoferul Garaba Vasile *****. Fiindu-i propus lui Garaba Vasile să treacă testarea alcoolscopică cu aparatul Drager din dotare, având în vedere faptul că a apărut o bănuială rezonabilă că ultimul a condus mijlocul de transport menționat fiind în stare de ebrietate alcoolică, numitul a refuzat să treacă testarea alcoolscopică cu aparatul Drager, inclusiv și după explicarea consecințelor refuzului de a fi testat alcoolscopic. Totodată, lui Garaba Vasile, în scopul determinării și evaluării stării de ebrietate, i s-a propus să fie transportat la secția UPU din cadrul IMSP a SR Căușeni, unde acesta urma să treacă testarea alcoolscopică, la care, acesta, la fel, a refuzat să treacă testarea alcoolscopică, încălcând prevederile pct.11 lit. j) a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009.
2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Garaba Vasile ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.264^1 alin.(3) Cod penal, cu semnele calificative – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.
3. La faza de terminare a urmăririi penale, la inițiativa inculpatului Garaba Vasile și a apărătorului acestuia, Timofeevici Ion, în conformitate cu prevederile art.504 și art.505 Cod de procedură penală, având aprobate limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, la data de 14.08.2025, a fost întocmit acordul de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală în privința lui Garaba Vasile, cauza fiind remisă în judecată, fără întocmirea rechizitoriului.
4. În ședința de judecată, acuzatorul de stat Nimirschi Sergiu, inculpatul Garaba Vasile și apărătorul Timofeevici Ion au susținut acordul de recunoaștere a vinovăției și au

solicitat ca examinarea cauzei să aibă loc în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzută de art.509 Cod de procedură penală.

5. Prin urmare, pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii respective la caz, instanța de judecată a verificat dacă inculpatul înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, dacă recunoaște vinovăția, dacă a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, dacă înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

6. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației inculpatului de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.509 Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute de lege, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

7. În acest sens, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art.6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art.6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale (a se vedea cauza Hermi împotriva Italiei (MC),§74; cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), §87), iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

8. În asemenea condiții, prin încheierea protocolară din 17.02.2026, instanța de judecată a constatat admisibilitatea acordului de recunoaștere a vinovăției și a dispus examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de art.509 Cod de procedură penală.

9. Inculpatul Garaba Vasile, fiind audiat în ședința de judecată, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în ordonanța de punere sub învinuire, și-a recunoscut integral vinovăția, a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale și care sunt indicate în conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției.

10. Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut faptele incriminate, instanța de judecată reține că la etapa urmăririi penale au fost acumulate următoarele probe, care au fost acceptate de inculpat și au fost puse la baza încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției înaintat instanței de judecată, și anume:

- declarațiile martorului Cebotari Alexandr /f.d.16-17/;
- declarațiile martorului Molodeț Vitalie /f.d.18-19/;
- procesul-verbal de examinare din 28.07.2025, acțiune procesuală în cadrul căreia

au fost examinate 2 secvențe video ridicate la data de 26.07.2025 de la martorul Cebotari Alexandr, unde se vede discuția martorului cu bănuitul Garaba Vasile, unde angajatul IP Căușeni, îi propune de mai multe ori bănuitului să treacă testarea alcoolscopică. La fel, bănuitul comunică că a servit băuturi alcoolice.

- mijlocul material de probă – un disc optic cu secvențe video /f.d.23/.

11. Astfel, instanța atestă că aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Garaba Vasile a comis fapta de refuz al conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

12. Totodată, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.505 Cod de procedură penală și audiind inculpatul Garaba Vasile, în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în învinuire și vinovăția lui în comiterea acestora.

13. Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

14. Potrivit art.8 Cod de procedură penală și art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

15. Art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

16. Conform art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe

probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

17. În corespundere cu art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

18. Instanța mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

19. Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpatului a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

20. La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin acordul de recunoaștere a vinovăției întocmit.

21. Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

22. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

23. Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că, în speță, inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Cod penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să refuze, să se împotrivească sau să se eschiveze de la testarea alcoolscopică sau de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

24. Din acest punct de vedere, potrivit pct.11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, conducătorul mijlocului de transport este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

25. Totodată, art.33 alin.(3) lit. c) din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.
26. La caz, instanța de judecată statuează că Garaba Vasile a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a refuzat să se supună cerinței legale a colaboratorului de poliție de a fi supus testării alcoolscopice.
27. Sub aspectul laturii obiective, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de refuz în calitate de conducător auto, a efectuării examinării testului la alcoolemie.
28. Respectiv, existența faptei prejudiciabile se confirmă direct prin declarațiile martorilor, precum și mijlocul material de probă discul optic, ce surprinde momentul refuzului lui Garaba Vasile să efectueze testarea alcoolscopică.
29. În final, instanța precizează că infracțiunea prevăzută la art.264^1 alin.(3) Cod penal este una formală, care se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile în oricare din modalitățile sale normative, indiferent dacă inculpatul s-a aflat sau nu în stare de ebrietate, iar, la caz, infracțiunea s-a consumat din momentul refuzului inculpatului, prin ce se întregește, așadar, latura obiectivă a componenței de infracțiune incriminate.
30. Cu referire la latura subiectivă, se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Garaba Vasile.
31. De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de refuz de la examinarea medicale în scopul stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la testul antidrog.
32. Astfel, instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel, confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale, or, inculpatului i-au fost aduse la cunoștință consecințele refuzului său și motivele examinării medicale și a testului antidrog, existând dubii rezonabile a aflării sale în stare de ebrietate narcotică.
33. Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează, că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.
34. Mai mult ca atât, instanța reține faptul că inculpatul deține dreptul de a conduce

mijloace de transport, fapt confirmat prin informația extrasă din baza de date „ACCES WEB”, conform căreia, Garaba Vasile deține permisul de conducere nr.***** din data de *****, cu statut valabil /f.d.26/.

35. Prin urmare, în speța dedusă judecății, instanța consideră demonstrată vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia, în condițiile convenite în cadrul acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat între părți.

36. Or, din probele enunțate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată vinovăția inculpatului Garaba Vasile pe deplin dovedită și acțiunile lui se încadrează în baza art.264^1 alin.(3) Cod penal, după semnele calificative – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

37. Reieșind din faptul că, inculpatul a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în învinuire, precum și acceptă încadrarea juridică a acestor fapte, că a solicitat încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției cu procurorul, prin urmare, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art.80 alin.(1) și (3) Cod penal, care prevede că, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime. Prin derogare de la alin.(1), în cazul în care persoana pusă sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.264 alin.(2), (4), (6) și art.264^1 încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, reducerea menționată la alin.(1) se aplică doar limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod.

38. Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.

39. Astfel, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

40. Instanța mai relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

41. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.
42. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.
43. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
44. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.
45. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.
46. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
47. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.
48. Astfel, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.264^1 alin.(3) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
49. Prin urmare, aplicând prevederile art.80 alin.(1) și (3) Cod penal, prin reducerea cu o treime a limitei maxime, instanța de judecată stabilește noile limite ale pedepsei prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod penal, cu care urmau să opereze părțile la convenirea unei pedepse în cadrul acordului de recunoaștere a vinovăției, și anume, cu amendă de 2000 unități convenționale sau cu închisoare de la 8 luni la 2 ani și 8 luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
50. Instanța mai notează că la stabilirea pedepsei în cadrul acordului de recunoaștere a vinovăției, părțile au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei

stipulate la art.75 Cod penal, și anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică de art.16 alin.(3) Cod penal ca infracțiune mai puțin gravă, de forma vinovăției comiterii acesteia – cu intenție, dar și de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art.80 alin.(1) și (3) Cod penal.

51. În speță, reieșind din materialele cauzei se reține că, inculpatul Garaba Vasile este în vârstă de 46 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, este căsătorit, neangajat în câmpul muncii, nu are antecedente penale, are doi copii minori la întreținere, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv.

52. În conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, de către instanța de judecată a fost reținută drept circumstanță atenuată în privința inculpatului – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

53. Totodată, instanța nu poate recunoaște în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, întrucât, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției conform art.504 Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

54. Pe de altă parte, circumstanțe agravante din lista exhaustivă prevăzută de art.77 Cod penal, instanța nu a identificat în sarcina inculpatului.

55. Instanța de judecată mai remarcă faptul că principalele elemente de care judecătorul trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia, conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

56. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului corect termenul de pedeapsă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.

57. La caz, instanța de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că părțile corect au convenit în acordul de recunoaștere a vinovăției că în privința lui Garaba Vasile urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

58. Prin urmare, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului,

precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

59. În conformitate cu prevederile art.art.340, 384-389, 392-395, 397, 437 alin.(1) pct.1[2]) și 509 Cod de procedură penală, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat între procurorul Cojocaru Maria, inculpatul Garaba Vasile și apărătorul Timofeevici Ion.

Garaba Vasile *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.264[1] alin.(3) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și, cu aplicarea art.80 alin.(1) și (3) Cod penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art.64 alin.(3[1]) Cod penal, se explică inculpatului că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se atenționează inculpatul că, potrivit art.64 alin.(5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Copia sentinței, în termen de 10 zile după intrarea ei în vigoare, se remite în adresa Agenției Servicii Publice, pentru a fi supus anulării permisul de conducere pe numele lui Garaba Vasile, cu nr.*****, eliberat la *****.

Sentința poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței
Judecător **Negru Nicolae**